

ЖЕЉКА АВРИЋ, рођена 1964. у Бањалуци, БиХ. Пише поезију, есеје и књижевну критику, објављује у часописима за књижевност, уметност и културу. Књиге песама: *Поријет*, 2001; *Звездарница*, 2004; *Мариналије*, 2013; *Временик*, 2014; *Јесам*, 2016; Жеђам, 2018; *Сонетне бројанице* (са Ранком Павловићем), 2019; *Песма јој је грубо име* (избор љубавне поезије), 2020.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Оснивач је и главни уредник издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Књиге песама: *Погземни биоскоп*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о сиварима*, 1996; *Архипелаг*, 2002; *Елементи*, 2006; *Оближња божанства*, 2012; *Маја*, 2017; *Тиха зверка поднева* (изабране песме и хронике), 2019; *Док ћонемо у мрак*, 2021. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О српској поезији групе половине 20. века*, 2000; *Месина која волимо. Есеји о српској поезији*, 2009; *Књижевности и дани*, 2018; *Краљевства без граница. Есеји о српској поезији XX и XXI века*, 2019; *Тиха зверка поднева: изабране песме и хронике*, 2019; *Играчке судбине – есеји о српској књижевности: XIX–XXI век*, 2020; *Биографије и омиљци – Киш, Пекић, Тишма*, 2022. Приредио више антологија.

БЕЗЕ БОРДАШ (BORDÁS GYÖZŐ), рођен 1948. у Врбасу. Професор мађарског језика, магистар књижевних наука, прозни писац, критичар, преводилац, уредник више новина, часописа и књига, вишегодишњи директор издавачке куће и штампарије „Форум”. Написао следеће романе: *Fűzfásip*, 1992; *Csukódó zsilipek*, 1995; *Katonaszökevény*, 2004; књиге есеја и новела: *A két Pechán / Dva Pehana* (у коауторству са Белом Дуранцијем, 1982; *Üvegház*, 1997; *Ténta és repesz*, 2001; *Az Úr órája*, 2008; *Kertkapu*, 2010; *Велики канал / Csatorna született* (у коауторству са Атилом Бордашем, 2022) и др. Дела су му превођена на српски, немачки, енглески и румунски језик. Награде: „Pro Cultura Hungarica”, 1996; „Márai Sándor”, 2003; „Szenteleky Kornél”, 2005; „Szirmai Károly”, 2008; „Herceg János”, 2023. Живи и ради у Новом Саду. (Д. Р.)

ЛАЗАР БУКУМИРОВИЋ, рођен 2001. у Чачку. Студент Српске књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Главни и одговорни уредник портала Поента. Пише поезију и књижевну критику. Књига песама: *Уибеник свакодневице*, 2021.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клейва Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушћии језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји шрапови*, записи о вуковима, 1987; *Градишћа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме, 1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ Ђора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круџ*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Поврајак у Раванград*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Ошвсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чишћање шаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи*, 1–3, 2011; *Бихџоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ђоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поезици, 2015; *Изабрана дела*, 1–5, 2017–2018; *Даноноћник 2*, 2019; *Бројчаник*, путописни дневници, 2021; *Сабрана дела*, 1–9, 2021; *Никад досџа живџош – даноноћни зајиси*. *Даноноћник 3*, 2023. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (прир. М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (прир. М. Јевтић), 2011; *Насамо с Миланом Коњовићем*, разговори, ликови, осврти, 2018; *Разговор с Немањом*, биографска и аутопоетичка сабирања (прир. Немања Пеић), 2020. Приредио више књига српских писаца.

СЛАВКО ГОРДИЋ, рођен 1941. у Дабрици код Стоца, БиХ. Пише прозу, књижевну критику и есејистику. Од 1992. до 2004. је био главни и одговорни уредник *Лейџоиса*, а 2008. до 2012. потпредседник Матице српске. Књиге прозе: *Врховни силник*, 1975; *Друџо лице*, 1998; *Ојшћ*, 2004; *Руб*, 2010; *После руба*, 2020. Књиге есеја, критика и огледа: *У видуку сџиха*, 1978; *Слаћање времена*, 1983; *Примарно и нијанса*, 1985; *Поезија и окружје*, 1988; *Образац и чин – ољеди о роману*, 1995; „*Певач*” *Бошқа Пејровића*, 1998; *Ољеди о Вељку Пејровићу*, 2000; *Главни џосао*, 2002; *Профили и сџиуације*, 2004; *Размена дарова – ољеди и зајиси о савре-*

меном српском њесницићу, 2006; *Савременосћ и наслеђе*, 2006; *Крићичке разледице*, 2008; *Трајања и сведочења*, 2011; *Оледи о Иви Андрићу*, 2013; *Сродсћва и раздалине – оледи и дневнички записи*, 2014; *Осмаћирачница – књижевне и оићиће њеме*, 2016; *Међу својима*, 2020; *Подсећања и наћовори*, 2022. Приредио више књига српских писаца.

НАДА ДУШАНИЋ, рођена 1961. у Сомбору. Пише приче, романе и есеје. Добила више књижевних награда. Књиге приповедака: *Приче у боји*, 2003; *Боје њамних свећлосћи*, 2005; *Инфлуенца – њриче о додири-ма*, 2014. Романи: *Кућа са друће сћране*, 2007; *Сћој срећно ѡронаћен* 2010; *Цена сћраха*, 2017; *Раскид*, 2019. Есеји: *Кућа ѡуна слика*, 2008; *Додире Вирићиније Вулф*, 2014.

МАРИЈАНА ЈЕЛИСАВЧИЋ, рођена 1992. у Ужицу. Основне и мастер академске студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду, где је 2016. године одбранила мастер рад на тему „Елементи хорор фантастике у роману српског предромантизма”, за који је одликована Бранковом наградом Матице српске. Тренутно је на докторским студијама српске књижевности у Новом Саду. Књига приповедака: *Прихватић ићру?*, 2022.

НЕМАЊА КАРОВИЋ, рођен 1989. у Београду. Асистент је на Факултету за образовање учитеља и васпитача Универзитета у Београду. Докторирао је Филолошком факултету у Београду на теми „Трећа генерација српског послератног модернизма (Љубомир Симовић, Бранислав Петровић, Матија Бећковић)”. Бави се српском књижевношћу ХХ века, посебно поезијом, пише научноистраживачке радове и књижевну критику, објављује у периодици.

НАТАША КАТИЋ, рођена 1996. у Руми. Дипломирала је 2019. године српску књижевност и језик на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду. На истом факултету је 2020. одбранила мастер рад „Мотив прељубе у прози Светолика Ранковића” и уписала докторске академске студије. Области интересовања: српска књижевност 19. века, књижевност српског реализма и ране модерне.

МИЛОШ КОРДИЋ, рођен 1944. у Комоговини код Петриње, Хрватска. Пише поезију, прозу (и за децу), есеје, књижевну критику, а бави се и публицистиком, новинарством. Књиге песама: *Посћојало једно море*, 1966; *Сћавач чистео сна*, 1968; *Грумен*, 1971; *Одавде до раића*, 1972; *Цајраћ* 1976; *Диносаур*, 1977; *Изрезано око*, 1982; *Дисање лега*, 1985; *Резачи граме и круха*, 1989; *Најава зиме*, 1990; *Насљедне ѡјесме*, 1992; *Црна биљка јабука*, 1995; *Сан о Борхесу*, 1998; *Изабрране ѡјесме*, 1999; *Тихо ѡрисијањање*,

2004; *Шума*, 2013; *Предвечерје*, 2016; *Гдје сунце њочиње*, 2020; *Грло у ребрима*, 2023. Поеме: *Слобода је наук љредубоки*, 1976; *Шума на рукама*, 1981. Песме за децу: *Е бац нећу*, 1971; *Сунце врћи сунцокреће*, 1985; *Пођимо, њођимо*, сликовница, 1986. Књиге прича: *Коњаник*, 1982; *Ђаволов шестар*, 2001; *Као љачке у љразнини*, 2005; *Сан о несљјађу; избор љрича и љриљвједака*, 2021. Роман: *Даждевњак*, 2014. Књижевна монографија: *Књља за даље*, 1986. Књиге есеја, записа и огледа: *Прољушћено*, 2005; *Азбучник села Комољовине*, 2014; *Грумен земље очиње*, 2016; *Било једном на Банији*, 2018, друго издање 2019; *Било једном на Банији – књља 2*, 2022. Од септембра 1991. године живи у Београду.

МИРОСЛАВ МАКСИМОВИЋ, рођен 1946. у Његошеву код Бачке Тополе. Пише поезију, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књиге песама: *Сљавач љод уљљачем*, 1971, 1997; *Мењачи*, 1972; *Песме*, 1978; *Сеђања једнољ службеника*, 1983; *Сонетљи о живољним радосљима и љељкођама*, 1986; *55 сонетља о живољним радосљима и љељкођама*, 1991; *Живољнљски свељ*, 1992; *Небо*, 1996; *Изабране љесме*, 2000; *Београдске љесме*, 2002; *Скамеђени*, 2005; *77 сонетља о живољним радосљима и љељкођама*, 2008; *Шљаљљ кљље о слободи* (избор), 2009; *Црљање сљварносљи*, 2012; *Скривени љосао*, 2014; *Бол*, 2016; *Вољење Србије*, 2018; *Вукова азбука љо Дуљану Раљовићу* (илустратор Милица Допуђа), 2022. Књиге есеја: *Поред*, 1995; *О књљама и живољу*, 2001; *Поезија, љржљљље, држава* (коаутор Б. Миђатовић), 2009; *Велики љросљор слободе – есеји, заљиси, разљовори*, 2017; *Јасле, окно*, 2017; *Љој, новац, реч*, 2023. Приредио више књљга.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србљста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје и критику. Објављене студије: *Љељљљмаљља за сљљнализам – љулсљрање сљљнализма*, 2016; *Траљом бисерних минђуља срљске књижевносљи (ренесансносљи и барокносљи срљске књижевносљи)*, 2018. Књиге песама: *Без љлаке на срцу*, 2020; *Арсенал*, 2023. Приредила више књљга.

ИВО МУНЋАН, рођен 1943. у Варјашу, Румунија. Пише поезију, прозу, есеје и књижевне критику на српском и румунском и преводи са српског на румунски језик и обратно. Књиге песама: *Видљљи маљљље*, 1966; *Исљљовесљи*, 1971; *Љељља радосљи* (за децу), 1973; *Кљљља жеље*, 1975; *Жељљеољљи гуље*, 1978; *Caruselul cu zămbete* (Вртешка осмеха, за децу), 1978; *Чему се данас радљјемо*, 1981; *Odihna vântului* (Одмор ветра), 1982; *Anotimpul bucuriilor* (Годишње доба радости, за децу), 1984; *Soarele din palmă* (Сунце на длану), 1985; *Сунчане мерљевине*, 1986; *Armonii regăsite* (Пронађене хармоније), 1988; *Римоване љриче* (за децу), 1989; *Нељоречје*, 1991;

În hatacul soarelui (У љулашци сунца, за децу), 1995; *Исходиштите*, 1996; *Чудноватии сан* (за децу), 2000; *Пасош за нейроход*, 2003; *Ехерциџи де sinceritate* (Вежбе за искреност), 2003; *Живои на чеџири воде*, 2003; *Љубичасџио леџио* (*Псеудо-џариски дневник*) / *Ser violet* (*Pseudo-jurnal parisian*), двојезично, 2003; *Чему служи љава* (за децу), 2005; *Рођенданско славље*, (за децу), 2006; *Пландовање у Темишвару*, 2007; *Цак веџирових цвейџова*, 2007; *Кошџуље снова* / *Le satiriciei dei sogni*, двојезично, 2008; *Лав на веџиромеџини*, 2009; *Окруџо око*, 2011; *Леџеђа куђица* (за децу), 2011; *Где да се сакријемо* (за децу), 2011; *Таоџи у кожи*, 2012; *Туџиње и сновиђења*, 2015; *Како ме је издао нос* (за децу), 2017; *Разбаџиџињени људи*, 2019; *Присени*, 2019; *Суџира џосле дује*, 2021; *Баба роџа и њена сесџира* (за децу), 2022; *Оџиџусџи за руковање*, 2023. Књиге приповедака: *Клейсидра*, 1973; *Бесана ноћ*, 1977; *Видокруџ*, 1984; *Један дан живоиџа*, 1987; *У врџилоу времена*, 2013. Роман: *Сунце на кришџке*, 2014. Књиге студија, есеја и записа: *Из корена ружа цвейџа. Заџиси џоводом сџиџођиџињџице Срџске чџиџаонице у Чанађу*, 1994; *У џоходе коренима. Белешџке о сџираџ срџској књџжевносџи*, 2001; *Галерија сирочађи. Заџиси с неосунчане сџиране улице у живоиџу срџских џисаца*, 2001; *Зора. Моноџрафџске забелешџке о КУД-у „Зора”*, 2003; *Орао. О џевачком друџиџву „Орао”*, 2004; *Љуђоџека. Скиџа за џреџлед срџске дечџије књџжевносџи на џлу данашње Румуније*, 2006; *Наше џоре лисџи – срџски џисџи у Румунији*, 2010; *Била једном Слоџа једна*, 2013; *Улицом џамђења*, 2016; *Реквијем у дуеџу*, 2016; *Црно на бело*, 2016; *Сџиварање свеџа, дан осми*, 2018; *У инаџи забораџу*, 2020; *Речи за џод небо*, 2023.

МАРКО НЕДИЋ, рођен 1943. у Гајтану код Лесковца. Пише прозу, огледе, студије, есеје и књџжевну критику. Објављене књиге: *Куђа у џољу*, приповетке, 1970; *Маџија џоеџске џрозе. Сџудџија о Расџику Пеџировиђу*, 1972; *Нова криџичџка оџредељења*, 1973; *Писџи џосле I свеџскоџ раџа као криџичџари*, 1975; *Сџира и нова џроза. Оџлеђи о срџским џрозаисџиџима*, 1988; *Криџичџка новоџ сџиџила*, 1993; *Основа и џрича – оџлеђи о савременој срџској џрози*, 2002; *Проза и џоеџичџка Мирослаџа Јосиђа Виџињиђа*, 2008; *Сџилсџа џреџлиџања – сџудџије и оџлеђи о срџској џрози друје џоловине XIX и џрџе џоловине XX века*, 2011; *Између реализма и џосџимодерне – сџудџије и оџлеђи о срџским џисџима друје џоловине XX века*, 2012; *Повраџак џричи – оџлеђи о савременој срџској џрози*, 2017; *Чарање и џлеџење џриче – оџлеђи о савременој срџској џрози*, 2017; *Трајно и џролазно – криџичџке и есеји о срџској књџжевносџи и кулџури*, 2018; *Криџичџки оџиси – оџлеђи о срџској џрози*, 2020; *Поеџичџки изазови и друџи оџлеђи*, 2023. Приредџо више књига.

МИЛИВОЈ НЕНИН, рођен 1956. у Локу, Шајкашка. Књџжевни критичар и историчар, дописни члан САНУ. Пише студије, есеје и књџжевну критику. Објављене књиге: *С-авеџи криџичџке, с-окови џоеџије*, 1990;

Светислав Стефановић – ирешеча модернизма, 1993; *С мером и без ње*, 1993; *Суочавања*, 1999; *Сивари које су прошле*, 2003; *Сивари лисац*, 2003; *Случајна књиџа – колаж о Тодору Манојловићу*, 2006; *Српска џесничка модерна*, 2006; *Ситне књиџе – о ирешисци српских џисаца*, 2007; *Слаџка књиџа*, 2008; *Седам бележака – мала књиџа о Црњанском*, 2009; *Савиченџа – српски књиџевници искоса*, 2010; *Свети мирис џамџивека – фраџментџи о Лази Косџићу*, 2011; *Савић Милан*, 2011; *Седам брежуџака – књиџа о Црњанском*, 2013; *Славни Шајкаџ о Лази Косџићу*, 2014; *Слово џврдо – о ирешисци Илариона Руварџа*, 2016; *Сви моџи банаџски џисци – џриказе и џрикази*, 2016; *Светислав Стефановић, оџеџи*, 2016; *Среџен Марић*, 2017; *Српских новина догаџак и друџи догаџи*, 2017; *Сџењак Црњанскоџ*, 2020; *Самџбџа – најџиџе о Павићу*, 2020; *Суџра је холнар – моџи мађарски џисци*, 2021; *Сџуб масџила – књиџа о књиџама*, 2023; *Сав моџ Косџић Лаза*, 2023. Приредџо више књиџа и антологџа.

МАРКО М. РАДУЛОВИЋ, рођен 1984. у Београду. Дџпломџрао, мастерџрао и докторџрао на Филолошком факултету у Београду. Научни је сарадник на Институту за књиџевност и уметност у Београду, бави се истраџивањем новџје српске књиџевности, а стручне радове објављује у домаћим и међународним научним зборницима и научној периодици. Објављене књиџе: *Српскоџизанџиџско наслеђе у српском џослераџном модернизму (Васко Поџа, Миодраџ Павловић, Љубомир Сџмовић, Иван В. Лалић)*, 2017; *Српскоџизанџиџско наслеђе у српском џесниџиџву џрве џоловине 20. века*, 2022.

БОЈАН РАЈЕВИЋ, рођен 1988. на Цетињу, Црна Гора. Основне и магџстарске студије завршио на Студијском програму за српски језик и јужнословенске књиџевности Филозофског факултета у Никшићу. Докторанд је на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду, на студијском програму Језик и књиџевност. Пише афоризме. Објављене књиџе: *Бродоџрадња у боџи*, 2015; *Пуџокази за недоџију*, 2019.

ДРАГИЊА РАМАДАНСКИ, рођена 1953. у Сенти. Архџвџста, професор руске књиџевности у пензији, пише студије, прозу, есеје, чланке и приказе, преводи с руског, мађарског и енглеског. Објављује радове у домаћим, руским и мађарским књиџевним часописима. Превела је педесетак књиџа лепе књиџевности и добила више награда за превођење. Објављене књиџе: *У џоџрази за фиџурама*, проза у коауторству, 2012; *Пародџјски џлан романа Досџојевскоџ* (докторска дисертација из 1991), 2013; *Снеџко у џроџима – џревођење с лица на наличје*, транслатолошки есеји, 2013; *Или не*, аутобиографски есеји, 2018; *Књиџевне коњуџњиџе*, есеји о превођењу, 2021. Саставила је и превела антологију руске женске поезије *Узводно од суза*, 2009. Живи у Сенти.

ДАМЈАН ЋУЛАФИЋ, рођен 1988. у Беранама, Црна Гора. Дипломирао је 2011. на Правном факултету Универзитета Црне Горе, на којем је завршио и специјалистичке студије, уставно правно-политички смер. Бави се научним радом и преводи с енглеског, претежно из области филозофије права. Објављена књига: *Амалiami науке и умјетности*, 2020. Приредио књиге: *Манастир Ђурђеви Ступови – књижевно-историјска споменница* (коаутор Влајко Ћулафић), 2013; Радослав Јагош Вешовић, *Племи Васојевићи* (коауторка Слободанка Ивановић), 2018; Влајко Ћулафић, *Дјела у њеј књига*, 2019; Влајко Ћулафић, *Јесам ли жив, Боже*, 2020. Живи и ради у Беранама.

РАДОМИР УЉАРЕВИЋ, рођен 1954. у Врбници код Билеће, БиХ. Пише поезију, живи и ради у Подгорици. Књиге песама: *Мијена*, 1979; *Бриџа*, 1980; *Прикуљање њодајака*, 1981; *Преса*, 1985; *Примални крик*, 1985; *Предговор*, 1989; *Зимски дворац*, 1990; *Двострука колевка* (избор), 1991; *Говори и чланци*, 1994; *Песме и преводи* (избор), 1994; *Ratatul fagaduitei* (избор, на румунском), 1997; *Intoarcearea lui Prometeu* (на румунском), 2000; *Ојис*, 2000; *Ни а*, 2002; *Неке сивари и осјало*, 2007; *Црна куџија*, 2008; *Билећко пророчанство*, 2009; *Школа одучавања*, 2015; *Нови часови*, 2017; *Градиво (1978–2018)*, 2019; *Пејео*, 2020; *Од свега њо двоје*, 2021; *До сјтека њеска*, 2022.

ЈУН ФОСЕ (JON FOSSE), рођен 1959. у Хаугесунду, Норвешка. Добитник је овогодишње Нобелове награде за књижевност. У родној Норвешкој познат је пре свега као прозни писац, есејиста, публициста и драматург чије драме се изводе не само у Скандинавији, него и у готово свим европским земљама. Добитник је бројних награда за циклусе романа „Трилогија” и Септологија” био је номиниран за Букерову награду 2020. и окарактерисан као аутор који „говори о страстима и смрти и у њима тражи ванвремену смисао, те зато пише отресито и саосећајно у исто време, а то је ретко умеће”. Фосе пише и поезију. У Норвешкој је објавио неколико збирки песама. Његова поезија је уздржана, сведена, одише визуелношћу, а одликује је објективни поглед на свет, лишен личних коментара и рефлексије. Ипак, сва је прожета притајеним емоционалним набојем. Из ње избија искреност дугокосог младића чистог погледа који је седамдесетих година прошлог века на плавом бициклу обилазио своју земљу и њене фјордове загледан у мистично небо севера. (В. Х.)

ВЕРА ХОРВАТ, рођена 1954. у Смедереву. Историчар уметности, магистрирала је на Катедри за историју уметности на Филозофском факултету у Београду. Радила је у образовању и култури, бави се уредничким и приређивачким радом. Пише (на српском и руском језику) поезију, прозу, есеје, огледе, књижевну и ликовну критику, преводи с руског,

енглеског, пољског и бугарског. Аутор је и преводилац преко тридесет књига. Члан је Словенске академије књижевности и уметности, Бугарска, Удружења књижевника и Удружења књижевних преводилаца Србије. Добитник је више националних и иностраних признања и награда за поезију и преводилаштво. Живи и ради у Београду.

НИКОЛА ШАНТА, рођен 1959. у Ђурђеву код Новог Сада. Пише поезију, прозу, драме, есеје и књижевну критику. Ради као уредник издавачке делатности у НИУ *Руске слово* у Новом Саду. Један је од покретача хришћанског часописа *Звона* (на русинском и украјинском језику), члан је редакције часописа за књижевност Траг у Врбасу, члан Друштва књижевника Војводине и Друштва новосадских писаца. Сарадник портала *Збруч* у Лавову (Украјина). Пише на русинском и српском језику. Живи у Куцури, селу поред Врбаса. Књиге песама: *Водена ила*, 1985; *Зечеви*, 1985; *Ослуштивања*, 1989; *Плејеница*, 2004; *Откривање светиа*, 2009; *Свемирска четрџаљка*, 2015. Романи: *Путовање у Лавов*, 2012; *Панонска неман*, 2017. Дrame: *Фонџана*, 2007; *Сан о Лавову*, 2008. Књига есеја: *Шанџовки*, 2016.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццелралд и Чарлса Симића. Преведене књиге: *Алис Манро, Бексџиво*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живои*, 2013; *Мржња, љријаџељсџиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбурџске сџене*, 2015; *Дорис Лесинг, Бен, у свеџу*, 2007; *Мемоари љреживеле*, 2008; *Злаџна бележница*, 2010; *Ајрис Мердок, Пеџчани замак*, 2004; *Црни љринци*, 2005; *Флен О'Брајен, На реџи „Код две љџице”*, 2009; *Мишел Фејбер, Исџод коже*, 2003; *Киџа мора љасџи*, 2004; *Лиза Скотолајн, Последња жалба*, 2004; *Луиз Велш, Тамерлан мора умреџи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; *Томас Франк, Освајање кула: бизнис кулџура, конџракулџура, усџон хџи конзумеризма*, 2003; *Ралф Елисон, Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ